

Efterkrigstidens højprotektionistiske Politik ramt Danmark haardt. Han kunde slutte sig til det af Løfgren stillede Forslag. Det gjaldt om at iværksætte den økonomiske Konferencens Henstillinger paa et almindeligt, gensidigt Grundlag. Særlig Betydning maatte der tillægges »*Enhed i Toldnomenklaturen og Tilvebringelse a ensartede almindeligt anvendelige Regler til Fortolkning af Mestbegunstigelsesklausulen, saaledes at den nuværende Tilstand kunde bringes til Ophør, under hvilken man formedelst en meget detaljeret Specialisering af Tarifpositionerne kunde gøre og ofte gjorde Mestbegunstigelsesretten illusorisk, selv om denne var traktatmæssigt fastslaaet.*» Det var ikke tilstrækkeligt at vedtage en lang Række af de fortræffeligste Resolutioner; Ordene maatte omsættes i Handling, hvis ikke Folkeforbundets Autoritet efterhaanden skulde lide stor Skade.

Den *polske* Delegerede *Gliwic*, der havde deltaget i den økonomiske Konference, tog forskellige Forbehold. Polen kunde for nærværende ikke anvende alle Frihandelsteorier. Landets økonomiske Stilling og Hensynet til den finansielle Balance nødvendiggjorde indtil videre Opretholdelsen af midlertidige Restriktioner. Den *hollandske* Delegerede, Greve *van Lynden van Sandenburg*, sluttede sig fuldstændigt til Folketingsmand *Holger Andersen* og understregede særlig Konferencens Udtalelse om, at de sanitære Kontrolforanstaltninger med Hensyn til Landbrugsprodukter skulde være af en saadan Art, at man ikke kunde mistænke dem for maskeret Beskyttelse.

Den *engelske* Delegerede Major *Elliot* mindede om, at den engelske Regering havde staaet skeptisk overfor det i sin Tid af *Loucheur* tagne Initiativ til Indkaldelse af den økonomiske Konference, men Begivenhederne havde vist, at *Loucheur* havde Ret. Blandt de mange Vanskeligheder var Toldspørgsmaalet ikke den mindst betydningsfulde. Englands Toldsatser var blandt de laveste. 98 pCt. af alle Varer gik toldfrit ind i Storbritannien. Den britiske Regering ønskede at fortsætte denne liberale Politik. Men Begivenhedernes Tryk paa Landene med lave Toldsatser maatte Forsamlingen tage særligt Hensyn til; thi disse Lande kunde se sig nødsaget til at gribe til beskyttende Foranstaltninger.

Den tidligere *svenske* Finansminister *Vernersten*, der har ledet flere af Sveriges Handels-traktatforhandlinger efter Verdenskrigens Afslutning, var ganske enig med Folketingsmand *Holger Andersen*. Naar han i sine Forhandlinger med fremmede havde fremhævet Sveriges liberale økonomiske Politik som en Faktor, der i sig selv berettigede til Imødekomenhed, havde han altid faaet det Svar, at naar Sverige førte en saadan Politik, maatte

det formentlig skyldes den Omstændighed, at man ansaa denne for bedst stemmende med Landets egne Interesser, og saa kunde man ikke paa Grundlag heraf kræve særlige Indrømmelser. Et saadant Svar var ganske vist i Strid med den Aand, der ledede den svenske Regering, men ikke destomindre en beklagelig Kendsgerning. Det var ikke Toldskrankernes Ophævelse, der var det vigtigste Spørgsmaal — det var et Maal, hvis Opnaaelse laa langt ude i det fjerne. Det vigtigste Problem var i Øjeblikket Spørgsmaalet om Mestbegunstigelsesretten.

M. Loucheur redegjorde i en længere Tale bl. a. for de Spørgsmaal, Konferencen *ikke* havde beskæftiget sig med. Konferencens Resultater var efter hans Skøn hyppigt Genstand for en altfor overdreven Bejstring. Konferencen havde saaledes f. Eks. fra et Industri- og Handelssynspunkt drøftet det store Spørgsmaal om de økonomiske *Karteller* — nationale saavelsom internationale — men den var hurtigt standset ved dette Problem og havde aldeles ikke tilbunds undersøgt alle de Betingelser, som disse Karteller eller Sammenslutninger burde opfylde for at respektere alle berettigede Interesser. Det maatte være en senere Konferencs Sag virkelig at undersøge dette Spørgsmaal. Ligesaalidt havde Konferencen foretaget en tilbunds gaaende Drøftelse af selve *Produktionsproblemet* i Verden og særlig i Europa. I sin Tale i Forsamlingen havde *M. Loucheur* talt om *Systemet med de høje Lønninger*, det høje Eksistensniveau — *standard of life* — saaledes som det praktiseres i Amerika. Han havde tænkt sig, at Konferencen skulde behandle dette Spørgsmaal — den havde knap nok paabegyndt det. Det var imidlertid et Problem, der hurtigt vilde melde sig i Forbindelse med Udviklingen af Forbruget. »For at udvikle Forbruget, som skal sikre Udviklingen af Produktionen samtidig med Afskaffelsen af Arbejdsløsheden, vil det være paakrævet at udvikle Forbrugsevnen og derved vil man blive nødsaget til at studere *Lønsørgsmaalet* i hele Verden.«

Men indtil videre maatte man nøjes med de af Konferencen opnaaede Resultater. Raaet havde anmodet det staaende økonomiske Udvalg om at studere det vigtige Spørgsmaal om Toldnomenklaturens *Enhed*. En Komité af Sagkyndige havde allerede udarbejdet et helt Skema til en ny *Enhedstoldtarif*. Det svenske Forslag om Anvendelsen af Mestbegunstigelsesklausulen paa alle Konventioner forekom ham for dogmatisk. Man maatte allerførst tilvejebringe en ensartet Toldnomenklatur, der ikke ved Hjælp af habile Redaktioner skabte Mulighed for at gøre Mestbegunstigelsen illusorisk. Den fransk-tyske Handels-traktat var et af Genève-Konferencens første